

Sprawa C-342/20

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

23 lipca 2020 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Helsingin hallinto-oikeus (Finlandia)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

9 lipca 2020 r.

Strona skarżąca:

„A” SCPI

DOKUMENT ROBOCZY

HELSINGIN

**POSTANOWIENIE
TYMCZASOWE**

HALLINTO-OIKEUS (SĄD
ADMINISTRACYJNY
W HELSINKACH)

Numer rejestru
dnia 04255/19/8108
9 lipca
2020 r.

Finlex

Dotyczy

Wniosek o wydanie orzeczenia
w trybie prejudycjalnym do
Trybunału Sprawiedliwości Unii
Europejskiej na podstawie art. 267
Traktatu o funkcjonowaniu Unii
Europejskiej (TFUE)

Strona skarżąca

„A” SCPI
Pełnomocnik: Asianajaja Mikko
Larvala

**Uczestnicy wysłuchani
w sprawie**

Veronsaajien
oikeudenvaltontayksikkö (agencja
ochrony praw beneficjentów
podatkowych)

Zaskarżone orzeczenie

„A” SCPI
Decyzja nr P0069824222 wydana
przez Verohallinto (organ
podatkowy) z dnia 13 czerwca
2019 r. dotycząca interpretacji
podatkowej w sprawie
opodatkowania dochodu

Przedmiot postępowania

1. Zgodnie z laki verotusmenettelystä (ordynacją podatkową) Verohallinto (zwany dalej „organem podatkowym”) może wydawać na wniosek, interpretacje podatkowe wiążące podatnika. We wniosku o wydanie interpretacji wnioskodawca musi podać wszystkie informacje niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy.
2. W ramach poboru podatku organ podatkowy jest zobowiązany, na żądanie wnioskodawcy, do postępowania zgodnie z interpretacją, która stała się

prawomocna. Na interpretację wydaną przez organ podatkowy można wnieść skargę do Hallinto-oikeus (sądu administracyjnego) tylko wtedy, gdy Korkein Hallinto-oikeus (najwyższy sąd administracyjny) ją dopuści.

3. W toczącym się postępowaniu głównym „A” SCPI (zwana dalej „wnioskodawczynią”) zwróciła się do organu podatkowego zgodnie z poniższym opisem o wydanie interpretacji w odniesieniu do lat podatkowych 2019 i 2020. Na interpretację podatkową organu podatkowego wydaną w odniesieniu do roku podatkowego 2020 wnioskodawczyni wniosła skargę do Hallinto-oikeus.
4. Niniejsza sprawa dotyczy wykładni art. 49, 63 i 65 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Wniosek o wydanie interpretacji złożony do organu podatkowego i interpretacja wydana przez organ podatkowy

Wniosek do organu podatkowego o wydanie interpretacji

5. Wnioskodawczyni jest funduszem inwestycyjnym prawa francuskiego w formie spółki ze zmiennym kapitałem (Société Civile de Placement Immobilier à Capital Variable), inwestującym w nieruchomości położone we Francji lub w strefie euro. Obiekty inwestycyjne są wynajmowane podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą. Na koniec 2017 r. [Or. 2] wartość funduszu inwestycyjnego wynosiła około 32 mln EUR. Spółka posiadała inwestycje w czterech nieruchomościach w czterech różnych państwach strefy euro. Na koniec 2017 r. spółka miała 926 akcjonariuszy.
6. Wnioskodawczyni jest osobą prawną prawa francuskiego, aczkolwiek jedynie spółka o nazwie „A” SAS („A” Asset Management, Société par actions simplifiée), która również zarządza funduszem, reprezentuje ją i zgodnie z ustawą oraz statutem spółki podejmuje w jej imieniu wszelkie uchwały. Wnioskodawczyni sama nie może dokonywać czynności prawnych. Wnioskodawczyni podlega nadzorowi sprawowanemu przez francuski organ nadzoru finansowego (AMF) i stanowi alternatywny fundusz inwestycyjny w rozumieniu dyrektywy 2011/61/UE.
7. Inwestorzy dokonują inwestycji poprzez subskrypcję udziałów wnioskodawczyni. Inwestorzy mogą również zawierać transakcje dotyczące udziałów między sobą. Możliwe jest również umorzenie udziałów przez spółkę, aczkolwiek zasadniczo jedynie w części odpowiadającej nowej subskrypcji. W innym wypadku wynagrodzenie z tytułu umorzenia jest znacznie niższe.
8. Inwestorzy otrzymują corocznie z tytułu swoich udziałów dywidendę, która odpowiada uzyskanemu przez wnioskodawczynię dochodowi netto z tytułu najmu oraz innym wpływom finansowym. O wypłacie dywidendy decyduje walne zgromadzenie. Wobec osób trzecich odpowiedzialność za swoje zobowiązania

ponosi spółka, niemniej jednak udziałowcy ponoszą subsydiarną odpowiedzialność za zobowiązania spółki.

9. Wnioskodawczynie nie podlega obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku dochodowego we Francji, lecz stanowi transparentny podmiot pod względem opodatkowania. Udziałowcy podlegają obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku dochodowego zarówno w odniesieniu do dywidend otrzymanych z udziałów, jak również dochodów uzyskanych ze sprzedaży lub umorzenia udziałów.
10. Wnioskodawczynie planowała podpisanie w czerwcu 2019 r. umowy zakupu akcji dwóch fińskich spółek obrotu nieruchomościami na zasadzie wzajemności. Spółki te są właścicielami nieruchomości służących do celów handlu detalicznego. Po dokonaniu transakcji wnioskodawczynie zamierza prowadzić w Finlandii wynajem nieruchomości w odniesieniu do tych pomieszczeń, którymi dysponuje w związku z posiadaniem akcji spółek obrotu nieruchomościami. Ponadto wnioskodawczynie rozważa dokonanie w Finlandii dalszych inwestycji w nieruchomości w drodze nabycia akcji innych spółek obrotu nieruchomościami na zasadzie wzajemności lub w drodze inwestycji bezpośrednich w nieruchomości. Wszystkie inwestycje wnioskodawczynie mają na celu długoterminową własność, ponieważ musi ona posiadać nieruchomości na własność przynajmniej przez okres pięciu lat. Po upływie tego okresu wnioskodawczynie może sprzedać fińskie nieruchomości i akcje spółek obrotu nieruchomościami w celu uzyskania dochodów ze sprzedaży.
11. Wnioskodawczynie oraz uprawniona do podejmowania uchwał w jej imieniu „A” SAS mają swoją główną siedzibę w Paryżu oraz oddziały gdzie indziej w Europie Środkowej, obie spółki nie posiadają jednak biur lub innego zakładu, z którego fińskie nieruchomości byłyby zarządzane choćby częściowo lub gdzie byłyby podejmowane uchwały dotyczące tych nieruchomości. „A” SAS zarządza fińskimi inwestycjami w całości z Francji. „A” SAS powierzyła spółce BDO zadanie wspierania jej przy załatwianiu spraw dotyczących fińskiego VAT.
12. W świetle Tuloverolaki (fińskiej ustawy o podatku dochodowym, zwanej dalej „TVL”) oraz fińsko-francuskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania jest jasne, że wnioskodawczynie podlega zasadniczo obowiązkowi podatkowemu w Finlandii w odniesieniu do uzyskiwanych w tym państwie dochodów z najmu zarówno nieruchomości będących bezpośrednio jej własnością, jak również pomieszczeń, którymi dysponuje w związku z posiadaniem akcji spółek obrotu nieruchomościami. Z uwagi na to, że fiński fundusz inwestycyjny jest osobą prawną w zakresie podatku dochodowego i jest zwolniony z podatku dochodowego, należy w sprawie rozstrzygnąć, w świetle zasady swobodnego przepływu kapitału określonej w TFUE oraz w porozumieniu EOG, czy zwolnienie z podatku [Or. 3] nie powinno mieć zastosowania również do funduszy zagranicznych porównywalnych do fińskiego funduszu inwestycyjnego. Przepisy TVL dokonują rozróżnienia między fińskim i francuskim funduszem

inwestycyjnym w zakresie opodatkowania wyłącznie w oparciu o państwo siedziby funduszu inwestycyjnego.

13. Wnioskodawczyni uważa, że jest podmiotem gospodarczym porównywalnym z fińskim funduszem inwestycyjnym, który w Finlandii nie podlega obowiązkowi podatkowemu w odniesieniu do uzyskanych przez niego dochodów z najmu i sprzedaży. Przy obiektywnej ocenie, cechy wnioskodawczyni są w świetle orzecznictwa Trybunału zasadniczo porównywalne z cechami fińskiego funduszu inwestycyjnego.

W przedmiocie pytań przedstawionych we wniosku o wydanie interpretacji podatkowej

14. Czy w okolicznościach przedstawionych we wniosku wnioskodawczynię należy uznać za porównywalną z fińskim funduszem inwestycyjnym w rozumieniu § 3 ustawy o podatku dochodowym i za fundusz zwolniony z podatku na podstawie § 20 ustawy o podatku dochodowym?
15. Czy wnioskodawczyni podlega obowiązkowi podatkowemu w Finlandii w odniesieniu do uzyskiwanych przez nią w tym państwie dochodów z najmu oraz ze sprzedaży nieruchomości i akcji spółek obrotu nieruchomościami?

Decyzja organu podatkowego z dnia 13 czerwca 2019 r. w sprawie interpretacji podatkowej w odniesieniu do lat podatkowych 2019 i 2020

16. W interpretacji podatkowej wydanej w odniesieniu do roku podatkowego 2019 organ podatkowy stwierdził, iż można uznać, że w okolicznościach przedstawionych we wniosku wnioskodawczyni jest porównywalna pod względem jej głównych cech z fińskim funduszem inwestycyjnym w rozumieniu § 3 pkt 4 ustawy o podatku dochodowym i że wnioskodawczynię można uważać za zwolnioną z podatku dochodowego na podstawie § 20 ust. 1 tej ustawy. Wnioskodawczyni nie podlega obowiązkowi podatkowemu w Finlandii w odniesieniu do uzyskiwanych w tym państwie dochodów z najmu i ze sprzedaży nieruchomości oraz akcji spółek obrotu nieruchomościami.
17. W tym względzie organ podatkowy stwierdził, iż można uznać, że na podstawie przepisów prawa podatkowego, które obowiązywały w roku podatkowym 2019, fundusz „A” SCPI, w okolicznościach przedstawionych we wniosku, jest porównywalny pod względem jego funkcjonalnych cech z funduszem inwestycyjnym w rozumieniu § 3 pkt 4 ustawy o podatku dochodowym, jeżeli weźmie się pod uwagę art. 49 i 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz stosowne orzecznictwo Trybunału i orzecznictwo krajowe. Dochody z najmu oraz ze sprzedaży akcji spółek obrotu nieruchomościami uzyskane przez wnioskodawczynię w roku podatkowym 2019 w Finlandii są zatem zwolnione z podatku na podstawie § 20 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym.

18. W interpretacji podatkowej wydanej w odniesieniu do roku podatkowego 2020 organ podatkowy stwierdził, iż można uznać, że w okolicznościach przedstawionych we wniosku wnioskodawczyni jest porównywalna pod względem jej głównych cech do fińskiej osoby prawnej w rozumieniu § 3 pkt 4 ustawy o podatku dochodowym i że podlega ona obowiązkowi podatkowemu w odniesieniu do uzyskanych przez nią dochodów na podstawie § 20a ust. 1 ustawy o podatku dochodowym. Wnioskodawczyni podlega obowiązkowi podatkowemu w Finlandii w odniesieniu do uzyskanych przez nią w tym państwie dochodów z najmu oraz ze sprzedaży nieruchomości i akcji spółek obrotu nieruchomościami.
19. W interpretacji podatkowej wydanej w odniesieniu do roku podatkowego 2020, która została zaskarżona przez wnioskodawczynię, organ podatkowy stwierdził, że porównywalność wnioskodawczyni z rodzimą spółką akcyjną wynika również z broszury funduszu dołączonej do wniosku jako załącznik. Zysk funduszu jest wypłacany na rzecz akcjonariuszy tylko wtedy, gdy tak postanowi walne zgromadzenie. Wnioskodawczyni [Or. 4] jest przedsiębiorstwem inwestycyjnym o zmiennym kapitale, w związku z czym nie spełnia wymaganej przez § 20a ust. 4 ustawy o podatku dochodowym formy prawnej funduszu specjalnego mającego formę kontraktową.
20. Zatem dochody z najmu i ze sprzedaży nieruchomości i akcji spółek obrotu nieruchomościami uzyskane przez wnioskodawczynię w roku podatkowym w Finlandii stanowią dochód podlegający opodatkowaniu w Finlandii na podstawie § 10 pkt 1, 6 i 10 ustawy o podatku dochodowym.

Streszczenie głównych argumentów stron

21. Zdaniem wnioskodawczyni § 20a ustawy o podatku dochodowym jest sprzeczny z prawem Unii, ponieważ zgodnie z tym przepisem tylko fundusze utworzone w formie kontraktowej z siedzibą w UE uważane są za fundusze specjalne. Jak przedstawiono we wniosku o wydanie interpretacji podatkowej, wnioskodawczyni stanowi pod każdym względem podmiot gospodarczy porównywalny z fińskim funduszem inwestycyjnym. Jediną różnicą jest to, że zgodnie z wymogami francuskiej ustawy o funduszach inwestycyjnych wnioskodawczyni ma formę spółki, natomiast fundusze inwestycyjne, o których mowa w fińskiej ustawie o funduszach inwestycyjnych, mają formę kontraktową.
22. Jak stwierdza się w dotyczącej 2019 r. interpretacji wydanej przez organ podatkowy, wnioskodawczyni jest porównywalna pod względem jej głównych cech do fińskiego funduszu inwestycyjnego. Nowelizacja ustawy o podatku dochodowym nie zmienia tej okoliczności.
23. Zdaniem wnioskodawczyni § 20a ustawy o podatku dochodowym stanowi zakazaną pomoc państwa dla fińskich funduszy inwestycyjnych, ponieważ, jako utworzone w formie kontraktowej mogą one skorzystać ze zwolnienia podatkowego, natomiast zagraniczne fundusze w formie spółki lub trustu

podlegają obowiązkowi podatkowemu w Finlandii i to niezależnie od tego, że z obiektywnego punktu widzenia fundusze te są jednakowe.

24. Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö (zwany dalej „organem ds. ochrony praw odbiorców podatku”) wyjaśnił, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału jakkolwiek podatki bezpośrednie należą do kompetencji państw członkowskich, to jednak państwa członkowskie są zobowiązane do wykonywania tych kompetencji z poszanowaniem prawa Unii (np. wyrok C-632/13, pkt 28). Z uwagi na to, że na poziomie Unii brak jest zharmonizowanych przepisów dotyczących form działalności dla wspólnych inwestycji i ich opodatkowania podatkiem dochodowym, państwa członkowskie mogą ustanowić różne krajowe wymogi związane z formami działalności dla wspólnych inwestycji i ich funkcjonowaniem. Państwa członkowskie mogą również w różny sposób opodatkować różne formy działalności dla wspólnych inwestycji. Wnioskodawczyni nie spełnia określonych w § 20a ust. 4 ustawy o podatku dochodowym przesłanek zwolnienia podatkowego dla funduszy specjalnych utworzonych w formie kontraktowej.

Krajowe przepisy prawne i materiały legislacyjne

Krajowe przepisy prawne mające zastosowanie w roku podatkowym 2020

25. Zgodnie z § 3 pkt 4 Tuloverolaki (ustawy o podatku dochodowym, w brzmieniu zmienionym ustawą nr 528/2019) osobami prawnymi w rozumieniu tej ustawy są w szczególności spółki akcyjne, fundusze inwestycyjne i fundusze specjalne. **[Or. 5]**
26. Zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym osoby, które w roku podatkowym nie miały miejsca zamieszkania na terytorium Finlandii, jak również zagraniczne osoby prawne podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym od dochodów uzyskanych w Finlandii (ograniczony obowiązek podatkowy).
27. Zgodnie z § 10 pkt 1 ustawy o podatku dochodowym dochodami uzyskanymi w Finlandii są w szczególności dochody z położonych w Finlandii nieruchomości gruntowych lub pomieszczeń posiadanych w związku z akcjami fińskiej spółki mieszkaniowej lub innej spółki akcyjnej lub w związku z członkostwem w spółdzielni mieszkaniowej lub innej spółdzielni.
28. Zgodnie z § 10 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym dochodami uzyskanymi w Finlandii są w szczególności dywidendy, nadwyżki uzyskane od spółdzielni i inne podobne dochody, które zostały uzyskane przez fińską spółkę akcyjną, spółdzielnię lub inną osobę prawną oraz udziały w dochodach fińskiego zrzeszenia.
29. Zgodnie z § 10 pkt 10 ustawy o podatku dochodowym dochodami uzyskanymi w Finlandii są w szczególności zyski osiągnięte z tytułu sprzedaży nieruchomości położonej w Finlandii lub akcji lub udziałów w fińskiej spółce mieszkaniowej,

innej spółce akcyjnej lub spółdzielni, których całkowity majątek składa się w ponad 50% z jednej lub kilku nieruchomości położonych w Finlandii.

30. Zgodnie z § 20a ust. 1 ustawy o podatku dochodowym, który wszedł w życie na początku 2020 r. (w brzmieniu zmienionym ustawą nr 528/2019), fundusze inwestycyjne w rozumieniu § 2 ust. 1 pkt 2 zawartego w rozdziale 1 Sijoitusrahasolaki (213/2019) (ustawy nr 213/2019 o funduszach inwestycyjnych), lub porównywalne z nimi, utworzone w formie kontraktowej zagraniczne otwarte fundusze inwestycyjne, mające co najmniej 30 uczestników, są zwolnione z podatku pobieranego od dochodów.
31. Zgodnie z § 20a ust. 2 ustawy o podatku dochodowym przepisy ust. 1 dotyczące zwolnienia z podatku funduszy inwestycyjnych mają zastosowanie również do funduszy specjalnych w rozumieniu § 1 ust 2 zawartego w rozdziale 2 Laki vaihtoehtorahastojen hoitajista (162/2014) (ustawy nr 162/2014 w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi) oraz porównywalnych z nimi, utworzonych w formie kontraktowej zagranicznych funduszy specjalnych, o ile fundusze te są otwarte i mają co najmniej 30 uczestników.
32. Zgodnie z § 20 a ust. 4 ustawy o podatku dochodowym warunkiem zwolnienia z podatku funduszu specjalnego w rozumieniu § 1 ust. 2 zawartego w rozdziale 2 ustawy w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi lub porównywalnego z nim, utworzonego w formie kontraktowej zagranicznego funduszu specjalnego, który inwestuje swoje środki w sposób określony w § 4 zawartym w rozdziale 16a ww. ustawy głównie w nieruchomości i w papiery wartościowe związane z nieruchomościami jest, aby każdego roku wypłacały one swoim uczestnikom co najmniej trzy czwarte zysku osiągniętego w roku gospodarczym bez uwzględnienia niezrealizowanych zysków kapitałowych.
33. Zgodnie z § 20a ust. 7 ustawy o podatku dochodowym, jeżeli fundusz inwestycyjny lub fundusz specjalny składa się z jednego lub kilku subfunduszy, do subfunduszu mają zastosowanie przepisy dotyczące funduszu inwestycyjnego lub funduszu specjalnego.

Materiały legislacyjne dotyczące § 20a ustawy o podatku dochodowym

34. Wniosek rządu HE 304/2018 vp dotyczył uściślenia przepisów prawnych dotyczących przesłanek zwolnień podatkowych dla funduszy inwestycyjnych i funduszy specjalnych. Przepisy dotyczące zwolnień podatkowych zostały później wydane w § 20a ustawy o podatku dochodowym w brzmieniu zmienionym ustawą nr 528/2019. **[Or. 6]**
35. W pkt 2.3.2 wniosku rządu wskazuje się, że przed wydaniem ustawy zmieniającej traktowanie pod względem podatkowym zagranicznych funduszy inwestycyjnych nie było w ogóle uregulowane w ustawie o podatku dochodowym lub w Lähdeverolaki (ustawie o podatku u źródła). Traktowanie pod względem

podatkowym było rozstrzygane w konkretnych przypadkach z uwzględnieniem wykładni zasady swobodnego przepływu kapitału w UE oraz rodzajów okoliczności, które należy brać pod uwagę przy zrównywaniu zagranicznych podmiotów gospodarczych z rodzimymi podmiotami gospodarczymi. Traktowanie pod względem podatkowym funduszy inwestycyjnych było w ogóle uregulowane w bardzo niewielkim stopniu przez prawo krajowe, co mogło być przyczyną tego, że fundusze zagraniczne zostały w bardzo wysokim stopniu uznane za równoważne krajowym funduszom inwestycyjnym. W świetle orzecznictwa Unii wydaje się, że przy ocenie odmiennego traktowania pod względem podatkowym zostały uwzględnione tylko podstawy różnicowania uregulowane w krajowych przepisach prawnych, w związku z czym przykładowo cechy funduszu inwestycyjnego lub funduszu specjalnego uregulowane w krajowych przepisach prawnych dotyczących funduszy inwestycyjnych były pozbawione znaczenia w odniesieniu do oceny porównywalności. W świetle orzecznictwa krajowego i orzecznictwa Trybunału (TSUE) nie jest jednak jasne, jakie okoliczności należy uwzględnić w ramach oceny równoważności. W świetle orzecznictwa Trybunału wydaje się jednak, że niewielkie różnice w formie prawnej lub różnice w traktowaniu pod względem podatkowym w państwie siedziby zagranicznego funduszu inwestycyjnego nie wystarczały, aby uzasadnić obiektywną różnicę przy ocenie równoważności. W orzecznictwie wyraźnie przypisuje się znaczenie traktowaniu pod względem podatkowym funduszu inwestycyjnego, a nie traktowaniu pod względem podatkowym na poziomie inwestora.

36. W pkt 3.2 wskazuje się, że celem jest uwzględnienie konieczności zmiany przepisów prawa podatkowego, która wynika również z propozycji dotyczących zmian ustawodawstwa w zakresie funduszy inwestycyjnych. Celem wniosku rządu jest również zapewnienie jasności sytuacji, w których fundusz zagraniczny jest traktowany w zakresie opodatkowania tak jak zwolniony z podatku fiński fundusz inwestycyjny lub fundusz specjalny i wskutek tego polepszenie przewidywalności opodatkowania i pewności prawa, jak również wyeliminowanie obciążeń administracyjnych.
37. W obowiązującej ustawie o podatku dochodowym pojęcie funduszu inwestycyjnego nie zostało zdefiniowane, co doprowadziło do tego, że kryteria porównywalności musiały zostać określone przez praktykę podatkową i orzecznictwo. Z uwagi na to, że aktualny krajowy przepis podatkowy jest sformułowany w sposób bardzo ogólny, może to prowadzić do łatwiejszego zrównywania zagranicznych funduszy z fińskim funduszem inwestycyjnym. Fińskie fundusze inwestycyjne lub fundusze specjalne niekoniecznie są odpowiednio traktowane za granicą lub mogą w inny sposób podlegać bardziej restrykcyjnym uregulowaniom niż fundusze zagraniczne, co można uznać za problematyczne z punktu widzenia neutralności w dziedzinie konkurencji. Wniosek rządu ma na celu zrównanie krajowych i zagranicznych funduszy pod tym względem.

38. Punktem wyjścia, który powinien być ogólnie przestrzegany w zakresie opodatkowania w Finlandii, jest założenie, że traktowanie pod względem podatkowym opiera się na formie prawnej instrumentu inwestycyjnego. Wniosek nie zmierza do zmiany tego założenia. Fińskie fundusze inwestycyjne i fundusze specjalne są strukturami utworzonymi w formie kontraktowej i celem wniosku rządu jest uściślenie przepisów podatkowych jedynie w odniesieniu do utworzonych w formie kontraktowej funduszy krajowych i zagranicznych.
39. W pkt 3.3 stwierdza się, że przepis nie ma na celu odstąpienia od założenia, które powinno być ogólnie przestrzegane w zakresie opodatkowania w Finlandii, zgodnie z którym traktowanie pod względem podatkowym opiera się na formie prawnej. Nie jest zamierzone rozszerzenie stosowania przepisu ustanawiającego zwolnienie do innych form prawnych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe za granicą [Or. 7]. Nie proponuje się zatem stosowania przepisu do form przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe innych niż tych utworzonych w formie kontraktowej, a do tych ostatnich tylko w przypadku spełnienia przesłanek.
40. Przy poszanowaniu zasady swobodnego przepływu kapitału ustanowionej w TFUE krajowe i zagraniczne fundusze inwestycyjne nie mogą być traktowane odmiennie w zakresie opodatkowania. W jednakowej sytuacji, w której krajowy fundusz inwestycyjny jest zwolniony z podatku, podatek u źródła nie może być również pobierany od dywidend wypłaconych zagranicznemu funduszowi inwestycyjnemu. Mając na uwadze związaną z przypadkami jednakowego traktowania konieczność wykładni oraz spowodowanego tym obciążenia administracyjnego przepisy podatkowe w zakresie funduszy inwestycyjnych muszą zostać jednak uściśnione. Tłumaczy to także, w jakich sytuacjach fundusz zagraniczny może być traktowany tak jak fiński fundusz inwestycyjny lub fundusz specjalny. Wnioski o zwrot podatku pobieranego u źródła mają również znaczenie fiskalne.
41. W Finlandii opodatkowanie jest oparte na formie prawnej instrumentu inwestycyjnego. Fińskie fundusze inwestycyjne są strukturami utworzonymi w formie kontraktowej, niebędącymi samodzielnymi osobami prawnymi, lecz przeciwnie, stanowiącymi masy majątkowe, których zwolnienie z podatku jest uregulowane odrębnie. Zagraniczne fundusze inwestycyjne można uznać w zakresie opodatkowania głównie ze względu na ich formę prawną za równoważne fińskim spółkom akcyjnym.
42. W sprawozdaniu komisji finansowej VaVM 34/2018 wskazuje się w szczególności, że komisja przyjęła do wiadomości, że wniosek rządu nie uwzględnia zagranicznych funduszy inwestycyjnych w rozumieniu dyrektywy w sprawie funduszy inwestycyjnych (UCITS) oraz funduszy w formie trustu. Zwolnienie z podatku dotyczy jedynie utworzonych w formie kontraktowej funduszy inwestycyjnych i funduszy specjalnych, ponieważ fundusze utworzone w Finlandii mogą być wyłącznie tworamami utworzonymi w formie kontraktowej. W odniesieniu do traktowania pod względem podatkowym spółek inwestycyjnych

i funduszy w formie trustu istnieje więc nadal konieczność dokonania wykładni w relacji do prawa Unii.

43. Komisja uważa jednak wniosek rządu również pod tym względem za uzasadniony, ponieważ fińskie przepisy prawa podatkowego są dostosowywane przez zaproponowane zmiany w ten sposób, że można uznać, iż spełniają one określone przez Trybunał w dotychczasowym orzecznictwie wymogi dotyczące traktowania pod względem podatkowym funduszy zagranicznych, które powinny być uznane za równoważne fińskim funduszom inwestycyjnym lub funduszom specjalnym. Ważne jest również, że w sytuacjach transgranicznych podstawy opodatkowania w Finlandii nie zostały niepotrzebnie zawężone.

Właściwe przepisy prawa Unii

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

44. Zgodnie z art. 49 akapit pierwszy TFUE ograniczenia swobody przedsiębiorczości obywateli jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego są zakazane w ramach poniższych postanowień. Zakaz ten obejmuje również ograniczenia w tworzeniu agencji, oddziałów lub filii przez obywateli danego państwa członkowskiego, ustanowionych na terytorium innego państwa członkowskiego.
45. Zgodnie z art. 63 ust. 1 TFUE w ramach postanowień niniejszego rozdziału zakazane są wszelkie ograniczenia w przepływie kapitału między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi. **[Or. 8]**
46. Zgodnie z art. 65 ust. 1 lit. a) TFUE art. 63 nie narusza prawa państw członkowskich do stosowania odpowiednich przepisów ich prawa podatkowego traktujących odmiennie podatników ze względu na różne miejsce zamieszkania lub inwestowania kapitału.
47. Zgodnie z art. 65 ust. 3 TFUE środki i procedury określone w ust. 1 i 2 nie powinny stanowić arbitralnej dyskryminacji ani ukrytego ograniczenia w swobodnym przepływie kapitału i płatności w rozumieniu art. 63.

Orzecznictwo Trybunału

48. Wyrok Trybunału C-303/07, *Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy*, dotyczył swobody przedsiębiorczości w rozumieniu art. 43 WE (obecnie art. 49 TFUE). Sąd odsyłający dążył w swoim pytaniu do ustalenia, czy art. 43 WE oraz 48 WE, jak również art. 56 WE oraz 58 WE należy interpretować w ten sposób, że w celu zrealizowania zagwarantowanych w tych artykułach swobód podstawowych spółka akcyjna lub fundusz inwestycyjny prawa fińskiego oraz SICAV prawa luksemburskiego powinny zostać uznane za porównywalne, mimo że prawo

fińskie nie zna formy spółki w pełni odpowiadającej SICAV, przy czym jednocześnie należy uwzględnić, że SICAV, która jest spółką prawa luksemburskiego, nie została wymieniona w wykazie spółek podlegających zakresowi art. 2 lit. a) dyrektywy 90/435 – która została uwzględniona przez znajdujące zastosowanie w niniejszej sprawie fińskie ustawodawstwo dotyczące podatku pobieranego u źródła – a ponadto mając na uwadze, że SICAV zgodnie z luksemburskimi przepisami podatkowymi jest zwolniona od podatku dochodowego. Czy w tych okolicznościach to, że SICAV, mająca siedzibę w Wielkim Księstwie Luksemburga, nie jest zwolniona jako otrzymująca dywidendy w Finlandii od podatku pobieranego u źródła od dywidend, stanowi naruszenie wskazanych powyżej artykułów traktatu WE?

49. Trybunał stwierdził w pkt 50 ww. wyroku, że po pierwsze, okoliczność, iż w prawie fińskim nie istnieje typ spółek mających formę prawną taką samą jak SICAV prawa luksemburskiego, nie może sama w sobie uzasadnić odmiennego traktowania, jako że pozbawiałoby to swobodę przedsiębiorczości wszelkiej skuteczności wobec faktu, iż prawo spółek państw członkowskich nie jest całkiem zharmonizowane na poziomie wspólnotowym.
50. Trybunał stwierdził w pkt 55 ww. wyroku, że w tych okolicznościach różnice występujące między SICAV prawa luksemburskiego a spółką akcyjną prawa fińskiego, na które powołują się rządy fiński i włoski, nie są wystarczające, aby wprowadzić obiektywne rozróżnienie pod względem zwolnienia od podatku pobieranego u źródła od otrzymanych dywidend. W konsekwencji nie zachodzi już potrzeba badania, w jakim zakresie różnice między SICAV prawa luksemburskiego i fińskim funduszem inwestycyjnym, na które powołują się te rządy, są stosowne dla wywołania takiej obiektywnej odmienności sytuacji.
51. W pkt 56 ww. wyroku Trybunał stwierdził jeszcze, że wynika z tego, że odmiennie traktowanie niebędących rezydentami SICAV i będących rezydentami spółek akcyjnych [Or. 9] pod względem zwolnienia od podatku pobieranego u źródła od dywidend wypłacanych im przez spółki będące rezydentami stanowi ograniczenie swobody przedsiębiorczości, co do zasady zabronione przez art. 43 WE i 48 WE.
52. Zarówno w sprawach połączonych C-338/11–C-347/11, *Santander Asset Management*, w odniesieniu do francuskiego podatku pobieranego u źródła, jak również w sprawie C-190/12, *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company*, w odniesieniu do polskiego podatku pobieranego u źródła, Trybunał uznał, że podatek pobierany u źródła od dywidend w państwie źródła jest sprzeczny z art. 63 TFUE, ponieważ zagraniczne fundusze inwestycyjne znajdujące się w obiektywnie porównywalnej sytuacji są traktowane pod względem podatkowym gorzej niż rodzime fundusze inwestycyjne.
53. W sprawie C-156/17, *Köln-Aktienfonds Deka*, która dotyczyła zwrotu niderlandzkiego podatku od dywidend, Trybunał stwierdził w pkt 55 wyroku, że ustawodawstwo krajowe, które stosuje się bez rozróżnienia do podmiotów gospodarczych będących i niebędących rezydentami, może stanowić ograniczenie

swobodnego przepływu kapitału. Z orzecznictwa Trybunału wynika bowiem, że nawet różnicowanie, które opiera się na obiektywnych kryteriach, może de facto niekorzystnie wpływać na sytuacje transgraniczne. W pkt 56 Trybunał dodał, że jest tak, w przypadku gdy przepisy krajowe, stosowane bez rozróżnienia do podmiotów będących rezydentami i niebędących rezydentami, zastrzegają możliwość uzyskania korzyści podatkowej w sytuacjach, w których podmiot gospodarczy spełnia przesłanki lub obowiązki, które ze względu na ich charakter lub de facto są właściwe dla rynku krajowego, tak że jedynie podmioty działające na rynku krajowym mogą spełnić te warunki lub obowiązki, a podmioty niebędące rezydentami mające porównywalne cechy zazwyczaj ich nie spełniają.

54. Sąd odsyłający uważa, że z wymienionych powyżej ani z innych orzeczeń Trybunału nie wynika bezpośrednia odpowiedź na pytanie powstałe w sporze zawisłym w niniejszej sprawie.

Konieczność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

55. Hallinto-oikeus musi rozstrzygnąć kwestię, czy wnioskodawczynię należy traktować w zakresie opodatkowania za rok 2020 tak samo jak zwolniony z podatku fiński fundusz inwestycyjny w ten sposób, że wnioskodawczyni nie podlega obowiązkowi podatkowemu w odniesieniu do dochodów z najmu i ze sprzedaży uzyskanych w Finlandii czy też od spornych dochodów musi ona zapłacić w Finlandii podatek pobierany u źródła.
56. Zgodnie z interpretacją podatkową wydaną przez organ podatkowy wnioskodawczyni, którą należy traktować w zakresie opodatkowania za rok podatkowy 2019 tak samo jak fiński fundusz inwestycyjny zwolniony z zapłaty podatków od dochodów, nie może zostać uznana na podstawie § 20a ustawy o podatku dochodowym, który wszedł w życie z początkiem 2020 r., za zwolniony z podatku dochodowego fundusz inwestycyjny, i w związku z tym jest ona zobowiązana do zapłaty podatku pobieranego u źródła od dochodów uzyskanych w Finlandii.
57. W niniejszej sprawie konieczne jest dokonanie wykładni w przedmiocie kwestii, czy krajowy przepis § 20a ustawy o podatku dochodowym jest sprzeczny z art. 49, 63 i 65 TFUE z tego względu, że zgodnie z tym przepisem wyłącznie utworzone w formie kontraktowej zagraniczne otwarte fundusze inwestycyjne są traktowane tak samo jak zwolniony z podatku dochodowego fiński fundusz inwestycyjny, wskutek czego przykładowo fundusze inwestycyjne w formie spółki takiego rodzaju jak wnioskodawczyni [Or. 10] po zmianie ustawy nie mogą być już traktowane tak samo jak fiński fundusz inwestycyjny zwolniony z podatku. Zgodnie z fińskimi przepisami prawnymi mającymi zastosowanie do funduszy inwestycyjnych, fundusze te mogą być tworzone tylko w formie kontraktowej.
58. Hallinto-oikeus nie jest znane żadne orzeczenie prejudycjalne Trybunału dotyczące wykładni art. 49, 63 i 65 TFUE w kwestii opisanej powyżej.

59. „A” SCPI oraz organowi ds. ochrony praw odbiorców podatku przyznano prawo do przedstawienia stanowiska w przedmiocie zwrócenia się do Trybunału o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

Tymczasowe postanowienie Helsingin hallinto-oikeus o zwróceniu się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

60. Hallinto-oikeus postanowił zawiesić dalsze postępowanie i zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczącego wykładni art. 49, 63 i 65 TFUE. Uzyskanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym jest konieczne do rozstrzygnięcia sporu zawisłego przed Hallinto-oikeus.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49, 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowym przepisom prawnym, na mocy których wyłącznie utworzone w formie kontraktowej zagraniczne otwarte fundusze inwestycyjne mogą być traktowane tak samo jak zwolnione z podatku od dochodu fińskie fundusze inwestycyjne, wskutek czego zagraniczne fundusze inwestycyjne, które pod względem swojej formy nie są utworzone w formie kontraktowej, podlegają w Finlandii podatkowi pobieranemu u źródła, mimo że między ich sytuacją a sytuacją fińskich funduszy inwestycyjnych nie występują pod względem szczegółowych uwarunkowań żadne inne znaczące obiektywne różnice?

Po uzyskaniu orzeczenia prejudycjalnego Trybunału w przedmiocie powyższego pytania Hallinto-oikeus wyda ostateczne rozstrzygnięcie w sprawie.

Środek odwoławczy

Zgodnie z § 108 Oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annettu laki (kodeksu postępowania przed sądami administracyjnymi) postanowienie to nie może być zaskarżone samodzielnie. **[Or. 11]**

[brak tłumaczenia] **[Or. 12]** [brak tłumaczenia]